

skatterne. Der er forskellige Forhold, som have bevirket det. Den Gang Hartkornsskatterne bleve fastsatte, havde Jorden efter sin Bonitet en anden Værdi, end den senere har faaet. Den Udvikling, som er foregaaet, ved at Landbruget efterhaanden har maattet gaa over til Kreaturavl i Stedet for Kornavl, har bevirket, at Bonitetsforholdene og Jordens Værdi ere blevne forskubbede, have forskudt sig, saa Beskatningen, som den var, i Virkeligheden ikke var populær omkring i Landet. Men derfor fra at slutte til, at en hvilken som helst anden Skat, man sætter i Stedet, kunde blive populær, vilde være for hurtigt, og hvis det ærede Medlem fra Nørresundby tror, at den Ejendomsskyldskat, som blev sat i Stedet, og som ganske vist endnu ikke har nogen Historie, saa man behøver historisk uddannede Videnskabsmænd for at undersøge dens Virkning, er bleven populær ude i Befolkningen, tager han ubetinget fejl. Den er muligvis populær blandt de større Hartkornsejere, men iblandt den mindre Befolkning er og bliver denne Skat meget upopulær, fordi den i Virkeligheden forhøjer deres Skatter af faste Ejendomme.

Nu siger det ærede Medlem fra Nørresundby rimeligvis: Men der er jo alle Fradragene, og de virke paa den Maade, at de mindre velstillede ikke faa nogen Forhøjelse. Jeg vil da spørge: Hvor mon da de egentlige Skatteindtægter komme fra? Saaledes som vi ligne ude omkring i Kommunerne, skulle vi have samme Skatteindtægt fra faste Ejendomme, som vi have faaet hidtil. Faktum er, at alle de større Hartkornsbrugere blive, efterhaanden som vi gaa over til Ejendomsskyldskatter, lettede — jeg f. Eks. har faaet en ret betydelig Lettelse paa mit Hartkorn —, og det bliver efterhaanden de mindre Hartkornsejere ved Siden af enkelte Kapitalister, som vi have meget faa af ude paa Landet, der komme til at bære disse Skatter.

Lad mig som Illustration tage et enkelt Eksempel. Vi have siddende i en Kommune en lille Haandværker, en Træskomand. Han har et Hus, der vel er 5,000 Kr. værd med den Grund, det ligger paa, og en ganske lille Have. Den Grund, som han bor paa, er skyldsat i Matriklen for $1\frac{1}{4}$ Album Hartkorn. Da vi havde de gamle Hartkornsskatter, laa altsaa hele Skatten af fast Ejendom paa dette $1\frac{1}{4}$ Album Hartkorn. Lad os forudsætte, at det er en Kommune, der nu har 15 Kr. 36 Øre pr. Td. Hartkorn i fast Ejendomsskat efter de gamle Hartkornsskatter. Det vil paa dette

$1\frac{1}{4}$ Album nu blive 25 Øre om Aaret i fast Ejendomsskat. Efterhaanden som man nu gaar over til Ejendomsskyld i Kommunen — lad os sige, den begynder med 60 Øre pr. 1,000 Kr., som saa efterhaanden stiger saaledes, at vi naa op til det fulde Beløb —, vil det lidt efter lidt for den nævnte Mand naa op til at blive en Ejendomsskyld af omtrent 15 Kr. af den afgiftspligtige Vurderingssum. Men, siger det ærede Medlem, han har jo sine Afdrag. Men sæt nu, vedkommende lille Træskomand har en saa god Forretning, at han ikke kan overkomme den, og er saa uheldig, at han intet Barn har, men maa tage f. Eks. en Broder til Hjælp — jeg kender et bestemt Tilfælde af den Art —, saa faar han intet Afdrag, thi saa hedder det sig, at han bruger fremmed Medhjælp. Saa vil altsaa denne Mand, som ikke har nogen stor Forretning, faa sin faste Ejendomsskat forandret fra 25 Øre til 15 Kr. aarlig, og det er naturligvis noget, Manden ikke gaar fallit paa, men det kan umuligt for ham gøre den nye Beskatningsmaade populær, og der er mange Eksempler af den Slags. Det bevirker, at der bliver en saadan Misfornøjelse med denne nye, faste Skat, at det ærede Medlem skal faa at se, at dersom vi leve en Menneskealder under den, vil den blive endnu mere upopulær, end de tidligere Hartkornsskatter have været. Det er dette, det høje Ministerium har villet stoppe, ikke at de ville forandre det straks, men stoppe, til man ser, om det ikke er muligt at finde en Beskatningsmaade, der ikke afstedkommer lignende Uretfærdigheder.

Jeg skal saa til Slutning komme med et Par enkelte politiske Bemærkninger. Det har været til nogen Fornøjelse for os i det radikale Parti at se, at det, der særlig har samlet Interessen i de politiske Udtalelser, der ere faldne under denne Forhandling i dette høje Ting, har været de to Spørgsmaal: Afskaffelse af Uniformerne og af Ekscellencetitel og Rang og Spørgsmaalet om Afskedigelsen af Kontorchef Hald. Selv et saa — som man ellers skulde synes — stort politisk Spørgsmaal som det om de kongevalgte Landstingsmænds Opløselighed har ikke formaaet at samle en saadan Interesse fra Modpartiernes Side som netop disse to Spørgsmaal. Naar man kom til Uniformerne og naar man kom til Kontorchef Halds Afskedigelse, flammede Lidenskaberne, saa blomstrede Ordene, saa blev man enten harmdirrende, eller man blev bitter, eller man begyndte at boltre sig i Vittigheder og alt muligt. Og alle mulige Stemninger